

JOSEP ROIG

PRESIDENT DE PROGRESSISTES-SDP

Mites i realitats sobre la lliure circulació de persones

L'acord amb la UE no obre les portes al descontrol

Un dels aspectes que genera més polèmica de l'acord d'associació amb la UE és la lliure circulació de persones. Alguns ho veuen com una amenaça, defensant la protecció dels drets laborals i la seguretat del país. Però aquesta por és infundada i es basa en una visió distorsionada de la realitat. L'acord planteja un sistema d'immigració basat en quotes per a nacionals de la UE, un mecanisme que, lluny de ser un perill, garanteix el futur d'Andorra.

Els temors expressats pels detractors de l'acord sobre una saturació del mercat laboral i un augment desmesurat de la població no tenen fonament. La proposta d'immigració de l'acord és asimètrica i pensada per equilibrar les necessitats d'Andorra amb els drets europeus. D'una banda, les andorranes i els andorrans podran viure, estudiar, treballar o jubilar-se en qualsevol país de la UE en igualtat de condicions, sense discriminació per nacionalitat. Això és una gran oportunitat, que obre nous horitzons laborals i personals.

D'altra banda, Andorra mantindrà el control migratori amb quotes regulades. Les xifres establertes, incloent-hi les autoritzacions per a treballadors actius, passius i temporers, són prudents i ajustades a les necessitats del país. L'entrada de persones es mantindrà en límits raonables i controlables, sense posar en risc la cohesió social o

els serveis públics.

Aquí rau l'error dels arguments populistes: confondre l'obertura de fronteres amb la pèrdua de control. No hi haurà una entrada massiva i descontrolada, sinó una integració gradual sota criteris establerts. Si l'acord no es signa, Andorra quedarà fora d'un sistema que garanteix drets i avantatges per a la seva ciutadania. A més, la relació amb la UE es mantindria sota condicions menys favorables i més rígides, deixant-nos aïllats i en posició de debilitat ja que som un país que està fora de l'acord Schengen sobre control de fronteres exteriors a la Unió.

L'argument que alguns utilitzen que l'acord podria provocar un creixement poblacional insostenible és també erroni. Les estimacions que preveuen un augment del 35% no consideren que molts residents temporals també marxen. A més, el càlcul sobre el reagrupament familiar, que preveu 2,17 persones per nou resident, no reflecteix la realitat andorrana, on la taxa és molt més baixa (aproximadament 0,2%). Això demostra que l'increment poblacional no serà tan significatiu com es vol fer creure.

El sistema de permisos proposat per l'acord també inclou mecanismes de seguretat fonamentals. Es mantindran els controls d'antecedents penals i la verificació de condicions per garantir que els nous residents

compleixin uns estàndards mínims. A més, Andorra conservarà el dret a denegar l'entrada o expulsar persones que no compleixin els requisits, la qual cosa no es perd amb l'acord.

Aquests elements mostren que signar l'acord no només és beneficiós per a Andorra, sinó essencial per al seu futur. La lliure circulació de persones no és una amenaça, sinó una oportunitat per millorar les condicions de vida, ampliar les oportunitats laborals, educatives i culturals, i garantir estabilitat a llarg termini amb la UE. No signar l'acord ens arriscaria a quedar-nos aïllats amb condicions desfavorables per a la nostra economia i societat.

El debat no ha de ser sobre quants immigrants volem rebre, sinó sobre els drets i oportunitats dels ciutadans andorrans. La signatura de l'acord és una decisió estratègica que afecta el present i el futur. I aquest futur passa per integrar-se en un sistema comú que garanteixi seguretat i creixement.

No podem quedar-nos en l'ambigüitat ni en el temor. El que ens hauria de fer por és quedar-nos en un forat, sense possibilitat de sortir. No tenim més opció que signar l'acord d'associació amb la UE i no prendre el camí de l'aïllament i la condemna a un futur incert. La lliure circulació de persones, regulada i controlada, és la millor garantia per al futur d'Andorra.